

2015: lluny de la realitat

21/12/2014

ALBERT PUNSOLA

(/AUTOR/ALBERT-
PUNSOLA-44)

Periodista

El 2015 veurà com Lituània ingressa a l'eurozona i com la Gran Bretanya fa eleccions en un moment en què la pertinença del país a la Unió Europea es posa en qüestió. També se celebraran diverses efemèrides, com un segle del naixement d'Edith Piaf, 60 anys del Festival d'Eurovisió, i 20 anys del parc temàtic Port Aventura. I no ens

oblidem de l'Exposició Internacional de Milà que té com a lema "alimentar el planeta, energia per a la vida".

És possible que tots aquests esdeveniments i commemoracions acabin deixant en segon terme un fet transcendental que *no* passarà l'any 2015: l'eradicació de la pobresa al món. També es pot dir d'una altra manera: l'any que encetem és el que havien fixat les Nacions Unides per, a través dels anomenats **Objectius de Desenvolupament del Mil·lenni** (<http://www.un.org/es/millenniumgoals/>), assolir una millora considerable en aspectes com la pobresa extrema, les deficiències en l'accés a l'educació i a infraestructures bàsiques, i les malalties que afecten a gran part de la població del planeta.

(F)

Conscients del gran repte que plantejaven aquests objectius, les mateixes Nacions Unides van posar en marxa una eina per monitoritzar el progrés en diferents camps i països, que consta de 144 indicadors. Doncs bé d'aquests indicadors, 6 no presenten cap avenç o fins i tot indiquen un retrocés, i 72 mostren un avenç insuficient, si les tendències continuen igual. Això vol dir que més de la meitat dels objectius no s'han aconseguit. Tanmateix hi ha hagut millores considerables en la reducció de la mortalitat per sota dels cinc anys i de l'impacte de la tuberculosi, i en el nombre de persones sense instal·lacions sanitàries, entre d'altres qüestions concretes.

Les desigualtats geogràfiques d'aquests resultats són molt fortes. L'Àfrica sub-sahariana continua estancada: dos terços dels països més pobres del món estan en aquesta regió, mentre que altres països, com la Xina o el Brasil, han aconseguit que milions de persones creuessin la línia de la pobresa en la bona direcció, és a dir, cap a més benestar econòmic. Aquí caldria un petit apunt per subratllar que aquestes persones que milloren les seves rendes se sumen al carro del consum **i en particular a l'adquisició d'automòbils** (<http://www.uctc.net/access/41/access41-chinafleet.pdf>). Si es té en compte que un dels grans Objectius del Mil·lenni és el desenvolupament sostenible, amb aspectes ambientals com la qualitat de l'aire inclosos, comprendrem l'enorme complexitat d'aquest entramat de bons propòsits i la dificultat d'articular una proposta lliure de contradiccions.

(F)

Aquesta complexitat contrasta enormement amb les iniciatives una mica *naïfs* amb que, sobretot des dels anys 60 i 70, les Nacions Unides s'han marcat grans objectius per assolir en el futur. Seria molt injust dir que tot plegat no ha servit de res, però sí que es pot afirmar, amb una certa perspectiva, que aquestes fites s'han vist confrontades a la duresa dels conflictes internacionals i de les disputes polítiques o militars dintre dels propis països. O simplement, per dir-ho ras i curt, als interessos dels estats i de les companyies transnacionals. Els obstacles que aquests darrers dies s'han vist per encarrilar un nou acord mundial sobre el clima són una prova més de la importància de tots aquests factors.

La difícil resolució de problemes, a banda dels conflictes, té també a veure amb aspectes culturals que des d'una perspectiva burocràtica de vegades es tenen poc en compte. ¿Com s'explica sinó que les regions més subsidiades d'Europa continuïn amb els mateixos dèficits estructurals des de fa dècades? I si això té lloc a pocs quilòmetres de distància, què no pot passar en altres regions del planeta? ¿Quin sentit té, per exemple parlar d'igualtat social en un país com l'Índia on les castes encara tenen pes?

(F)

Les limitacions del sistema de Nacions Unides no han de ser un argument en contra de la seva existència. Que hi hagi un marc com aquest suposa de per si una victòria històrica, perquè mai la humanitat havia disposat d'un espai comú de referència institucionalitzat. Ara bé, si es vol aconseguir més efectivitat davant dels reptes no n'hi ha prou amb un canvi de mecanismes de funcionament - reformes d'aquest estil se n'han proposat moltes- sinó que cal un acostament a la realitat profunda dels pobles. Sovint aquesta realitat està emmascarada pel cosmopolitisme de les classes dirigents de tots els països, que cada cop s'assemblen més entre elles, de manera que alguns mandataris acaben pensant que les solucions racionals i planificades s'acabaran imposant en qualsevol context pel sol fet d'existir. Res més lluny de la realitat.

Periodista **Etiquetes:** [Món](#) (/etiquetes/mon)

Share 0

Tuit

 (<https://plus.google.com/share?url=https%3A//www.sostenible.cat/opinio/2015-lluny-de-la-realitat>)

 (<https://www.sostenible.cat/print/opinio/2015-lluny-de-la-realitat>)

Relacionats

Butlletí

Correu electrònic *

Subscriu

[Enviaments anteriors](#) (/newsletter/sostenible)

(/)

Revista de la **xarxa** de ciutats
i pobles cap a la sostenibilitat

**Diputació
Barcelona**

(<http://www.diba.cat>)

[Arxiu](#) (/arxiu)

[Continguts per categoria](#) (/tagclouds/chunk/3)

[Continguts per etiqueta](#) (/tagclouds/chunk/1)

[Continguts per municipi \(/tagclouds/chunk/2\)](#)

[Avís legal \(http://www.diba.cat/avislegal\)](http://www.diba.cat/avislegal)

[Contacte \(/formulari/contacte\)](#)

[RSS \(https://www.sostenible.cat/pagina/rss#overlay-context=\)](https://www.sostenible.cat/pagina/rss#overlay-context=)

[https://www.facebook.com/Sosteniblecat-146513494888\)](https://www.facebook.com/Sosteniblecat-146513494888)

[http://www.twitter.com/xarxasost\)](http://www.twitter.com/xarxasost)

[http://youtube.com/xarxasost\)](http://youtube.com/xarxasost)

[\(rss.xml\)](#)